

Vigtighed; thi der er ingen Grund til at antage, at den danske Regjering skulde forsømme at hævde de danske Fiskeres Ret.

Ordføreren (Holtstein): Jeg maa dog sige, at det synes jeg er in confesso, at den høitærede Minister opgiver forlods det, hvormed der forhandles, idet den høitærede Minister erklærer, at han ikke vil værne om dansk Søterritorium paa den Strækning, om hvilken han vil forhandle. Paa tydeligere Maade kan man ikke opgibe det Stykke, hvormed man forhandler. Det Territorium, der forhandles om, er Østersøen og Drefund. Paa de Steder, der ikke forhandles om, har Ministeren intet opgivet, thi der behøves det ikke, men paa begge de Strækninger, hvormed der føres Forhandlinger, eller hvormed Sverige har antydning, at det ønsker at føre Forhandlinger for at opnaa visse Rettigheder, har han opgivet saa Meget som muligt, idet han siger: Der vil jeg ikke værne om vore Fiskeres Ret. Det er dog en forlods Opgivelse af Forhandlingsggenstanden; tydeligere kan jeg ikke udtrykke det, og jeg tror ikke, noget Menneſke kan være i Tvivl om, at det er den ugunstige Maade at forhandle paa: forlods at opgibe sit Herredømme over det Territorium, hvormed der forhandles. Det tror jeg, Enhver vil indrømme, hvilken Partistilling han saa for Resten indtager. Den høitærede Minister siger, at Svenskerne have i mange Tider upaatakt fisket der. Det er ikke rigtigt; den høitærede Minister har selv paatakt det; han erklærer selv udtrykkelig i sin Skrivelse af 5te Februar 1880, at da diplomatiske Forhandlinger ikke hidtil have hjulpet Noget, er det nødvendigt, at der nu paa anden Maade raades Bød paa den ofte omtalte uheldige Tilstand, og at Regjeringen paany indskærper det mod Fremmedes Fiskeri paa vort Søterritorium gjældende Forbud. Altsaa, den høitærede Minister har paatakt, at Svenskere fiske der, han har i det Mindste sagt, at han vilde gjøre det, som Motiv og Argument for at faae en Bevilling af 10,000 Kr. gennem flere Aar. Følgelig har han ogsaa gjort det i Aarenes Løb. Altsaa have svenske Fiskere ikke upaatakt fisket der. Det er først nu, de have Lov til det i Genhold til Ministerens offentlige Erklæring her i Salen. Nu kunne de rolig fiske der, hvor vi hidtil have havt vor egen Lovlige Eneret forbeholdt. Det kalder jeg ikke Væretagelse af Landets Interesser i Forhandlinger overfor fremmede Magter. Saa siger den høitærede Minister, at han kunde maaſte indskrænke Forhandlingsomraadet mere. Det er meget sandt; jeg tror, at han uden Skade kunde indskrænke det til kun at gjælde Drefund og ikke tage

Bornholm med. Det vilde blive set med Taknemlighed af alle Fiskerne paa vore Kyster, om han gjorde det; men selv om han ikke gjorde det, hvad vilde da være naturliggere, end om han sagde til Svenskerne: Vilde I forhandle, saa værsgod, men indtil vi ere blevne enige, staa vi paa vort Territorium og I paa Eders. Det er den klare og tydelige Maade, man stiller sig paa, at Hver forbeholder sig sin Ret, men her opgibe vi hele vor Ret forud; og hvorledes skulle vi saa opnaa Noget gennem Forhandlingerne? Saa siger den høitærede Minister, at han maa vise visse Hensyn; ja det har Ministeren meget godt Greb paa at vise; vi have jo set, hvorledes det gif paa et andet Omraade, nemlig Kvægforsøvelsen, hvor Ministeren optraadte overordentlig skarpt og bestemt overfor vort Raboland. Der var der ikke det Mindste i Veien for, at han forstod at stille Svenskerne paa en saadan Maade i Forhandlingerne, at det førte til et fordelagtigt Resultat; han var ialtsald ikke overdrevent hensynsfuld overfor Sverige, da han forbød dem at indføre her det syge Kvæg, som Ingenting feilede. Hvorfor skal ikke den samme Energi vises med Hensyn til Fiskeriet? Det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar Ministeren tror, at her er Tale om Repressalier; det er ikke Repressalier at hævde sin egen Ret. Naar jeg forhandler med en Mand om at købe hans Eiendom, er det ingen Repressalie, naar jeg siger: Indtil vi blive enige, bliver jeg paa min Eiendom og Du paa din. Den høitærede Minister har den mærkelige Opfattelse af en saadan Forhandling, at medens man forhandler, kan man lade den anden Mand flytte ind paa Gaarden, lade ham drive Jorden og høste, men det er virkelig en hel forkert Maade at optræde paa. Nei, man maa sige: Indtil vi blive enige, bliver Du paa Dit og jeg paa Mit. Det er ikke Andet end det; den høitærede Minister skal sige til de svenske Fiskere, at de skulle blive, hvor de ere. Det kunne vi kun staa os ved, thi vi have slet ingen Interesse af, at Svenskerne faae Lov til at fiske i vore Farvaande. (Ubfrydelse). Ja, Drefund ligger ikke for til Forhandling, thi Drefund har jeg og Flertallet udtrykkelig holdt ude fra det, Ministeren skal hævde for os. (En Stemme: Hvor langt gaar Drefund?) Det gaar til Falksterbo og Stevns eller Møen, men sandelig ikke helt ned til Preussens Kyster. (Indenrigsministeren [Steel]: Det har der heller ikke været Tale om!). Det har der aldrig været Tale om, nei, for saavidt vi alle ere enige om, at der gaar Drefund ikke ned til; men derimod er der Tale om at hævde vort Søterritorium